

Schievink kan lange neus trekken

Door Frederik Bierling

BURGUM – Hij had een lange neus naar zijn criticasters kunnen trekken, maar Henk Schievink deed het niet; hij lachte slechts. Dat hij zaterdag in Burgum twee bekertjes pakte in de openingswedstrijd van het fierljepseizoen had hij zelf ook niet verwacht. „Dit is hiel apart, mar wol moai. In leuk begjin fan it seizoen.”

Voraf was Schievink nog van mening dat het fierljepseizoen te vroeg begon. „Ik bin in moai-waarspringer”, legde hij uit. „Tsien maaie fyn ik te be-tiid. Troch ‘global warming’ wurdt it begjin elts jier in wike opskoot.”

In de voorbeschouwingen op het seizoen daalde er enige kritiek neer op Schievink. Van verschillende kanten werd gezegd dat hij – vrij vertaald – te weinig doet en te veel op zijn talent drijft. Zelf gooide hij nog wat olie op het vuur door te vertellen dat hij zijn buikje had weggetraind, maar dat

zijn poging om lichter te worden was mislukt doordat er spiermassa voor in de plaats was gekomen. „De blubbermassa is nu een en al spier”, riep de speaker fijntjes, en bestempelde Schievink als spierbundel.

„Ik bin gjin spierbundel”, sprak Schievink lachend, „mar ik kin no wol better klimme en it rinne giet ek lichter. Ik ha ien kear traind op technyk, foar de rest ha ik yn de sportskoalle sitten. As ik yn de klimpeal sit, merkje ik it ferskil. Thewis (Hobma, een van de criticasters, red.) frege: ‘ha ik dy

prikkele?’ Ik fyn wol dat ast soks seist datst it dan ek sjen litte moast.”

Tijdens de training voelde Schievink zelf al dat hij aardig in orde was. „Ik hie goede hoop, al moastst ôfwachtsje wat de konkurrinsje docht. Boppedat ha ik no mar ien goede sprong hân, al wie it gefoel goed. No moat ik routine opbouwe.”

Bij digitale meting – een primeur in Burgum – werd vastgesteld dat Schievink bij zijn tweede poging 18,59 meter had gesprongen, een afstand waar de concurrentie de tanden op stuk beet. Ysbrand Galama kwam met 18,25 in de finale nog het dichtst in de buurt. Thewis Hobma werd tweede in de wedstrijd met 18,06.

De jeugdtrainer bij IJlst zag hoe pupil Hans Ulco de Boer, verraste in de finale van de jongens A. De debutant in een eersteklaswedstrijd sprong vier maal een persoonlijk record. Hij

ging als derde naar de finale, maar klopte met zijn 15,28 meter Albert Jan Venema en Daan de Vries.

Bij de dames won ook een afgevaardigde van de afdeling IJlst de finale. Even leek Alant Vlieger na de wedstrijd ook de dagtitel te winnen met haar afstand van 14,01, maar nationaal kampioene Anna-Jet Leyenaar stelde in haar laatste sprong (14,29) orde op zaken. „Yn sa’n lêste sprong moastst probearje lulke te wurden om in fiere sprong del te setten. Dat is slagge, al komt der ek wol yn bytsje tafal by sjen. Foarôf wie myn doel om lekker te springen, no ha ik der ek in deittitel by. Ik hoopje dit troch te setten.”

Jacob Scherjon heerste bij de junioren. Zijn 17,42 meter zorgde er niet alleen voor dat hij zich klassementsleider mag noemen, de afstand was ook goed voor de dagtitel. Sjoerd Hobma werd tweede, Alwin Fonk derde.

Henk Schievink in actie tijdens de openingswedstrijd van het fierljepseizoen. Naast hem het laserapparaat dat dit seizoen voor het eerst standaard wordt gebruikt om de afstanden te meten.

Foto Roelof Stroetinga